

■ Σύναξις τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ

Ἡ Ἱερὰ Εἰκὼν τῆς Θεομήτορος «Ζναμένηε»

Τὸ σημεῖον τοῦ Ἀλμπάζιν ἢ

«Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο»*

† 9η Μαρτίου

Ἡ Ἱερὰ αὐτὴ Εἰκὼν ἀκολουθεῖ τὸν τύπο τῆς Θεομητορικῆς Εἰκόνας «Ζναμένηε».

Ἡ ἐπωνυμία τῆς Εἰκόνας, ἡ ὁποία δεικνύει τὸ Θεῖον Βρέφος εἰς τὴν ἄχραντον γαστέρα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, προέρχεται ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου: «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος...».

Ῥωνομάσθηκε «τοῦ Ἀλμπάζιν» ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ ρωσικοῦ Φρουρίου Ἀλμπάζιν (σημερινὸ χωριὸ Ἀλμπάζινο, πλησίον τοῦ ποταμοῦ Ἀμούρ), στὴν Ἄπω Σιβηριακὴ Ἀνατολή, τὸ ὁποῖο ἴδρυσε ὁ περίφημος ρώσος Ἀξιωματικὸς Ἱερόθεος Χαμπάρωβ στὴν θέσι τῆς μικρᾶς πόλεως τοῦ Πρίγκηπος τῶν Νταούρων Ἀλμπάζα.

Τὸ Φρούριο αὐτὸ προκαλοῦσε πάντοτε τὸ μῖσος τῶν Κινέζων, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦσαν νὰ ἐπεκτείνουν τὴν ἐξουσία τους στὴν Ρωσικὴ Σιβηρία.

Τὴν παραμονὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, 24η Μαρτίου 1652, μὲ τὴν μεσιτεία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τὰ Ρωσικὰ στρατεύματα ἐνίκησαν καὶ ἐδίωξαν τοὺς Κινέζους. **Ἐν** τούτοις, τὸν

Ίουνιο τοῦ 1658, τὸ ἀπόσπασμα τῶν Κοζάκων τοῦ Ἀλμπάζιν ἔπενε σὲ ἐνέδρα καὶ μετὰ ἀπὸ ἥρωϊκὴ μάχη ἐσφαγιάσθη ἀπὸ τοὺς Κινέζους, οἱ ὁποῖοι ἐν συνεχείᾳ ἔκαψαν τὸ Ἀλμπάζιν, ἐρήμωσαν τὰ ρωσικὰ ἐδάφη καὶ πῆραν τοὺς κατοίκους αἰχμαλώτους στὴν Κίνα.

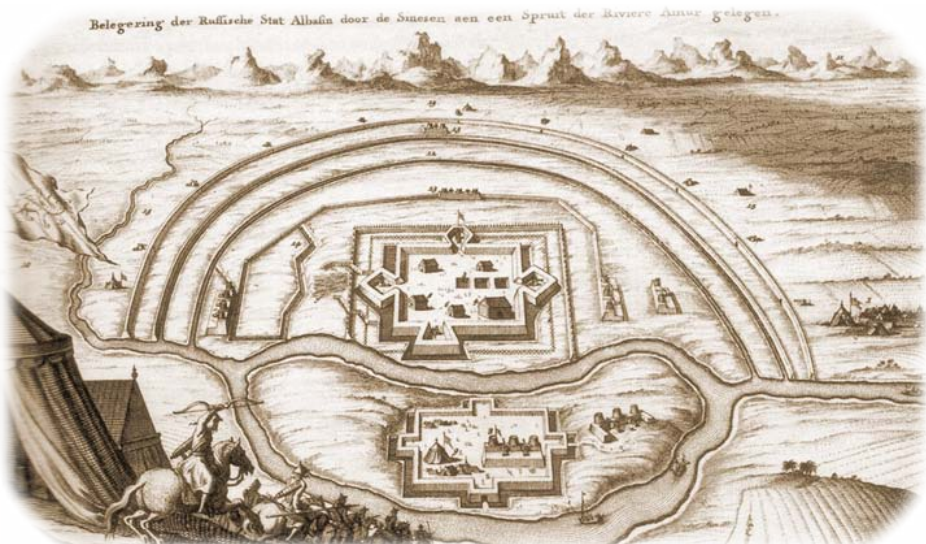
Ἦθελαν νὰ μετατρέψουν τὴν καρποφόρο αὐτὴ γῆ σὲ ἔρημο.

* * *

Στὰ δύσκολα αὐτὰ χρόνια, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ἔδειξε τὴν ἰδιαίτερη εὐνοιά Της γιὰ τὴν περιοχὴ τοῦ Ἀμούρ. **Τὸ** ἔτος 1665, ὅταν οἱ Ρῶσοι ἐπέστρεψαν καὶ ἐπανέκτησαν τὸ Φρούριο, ἤλθαν καὶ πολλοὶ Κληρικοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ κάποιος Γέροντας Ἑρμογένης ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἀγίας Τριάδος τοῦ Κίρενσκ, ὁ ὁποῖος ἔφερε μαζί του ὡς εὐλογία τὴν θαυματουργὸ Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο». **Ἡ** Ἱερὰ Εἰκὼν ἀπὸ τότε μετονομάσθηκε «Ἀλμπαζίνσκαϊα».

Τὸ 1671, ὁ μακάριος Γέροντας ἱδρυσε μίᾳ μικρῇ Μονῇ στὴν περιοχὴ Μπρουσιανοί Κάμεν (1,5 χλμ. ἀπὸ τὸ Ἀλμπάζιν, στὴν περιοχὴ Ἀμούρ), ὅπου ἐφυλάσσετε ἡ Ἱερὰ Εἰκὼν τὰ ἐπόμενα ἔτη.

Τὸ Ἀλμπάζιν ὠργανώθηκε. **Ἐ**κτίσθησαν δύο Ἐκκλησίαι ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου καὶ τοῦ Ἀγίου Νικολάου τοῦ Θαυματουργοῦ. **Π**λησίον τῆς πόλεως, βορειότερα στὸ Ἀμούρ, ἰδρύθηκε καὶ ἄλλη Μονὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. **Ἡ** γῆ ἦταν τόσο καρποφόρος, ὥστε ἐφοδίαζε μὲ σιτᾶρι ὅλη τὴν ἀνατολικὴ Σιβηρία.

Τὸ Ἀλμπάζιν.

Οι κάτοικοι της περιοχής ενσωματώθηκαν στον Ρωσικό Όρθοδοξο Πολιτισμό και έγιναν μέλη της πολυεθνικής Ρωσικής Αυτοκρατορίας. Ένας λόγος ήταν, ότι εύρισκαν καταφυγή στην Ρωσική προστασία από τις άγριες επιδρομές των Κινέζων φεουδαρχών.

Όλοκληρες οικογένειες έδεχοντο το Άγιο Βάπτισμα. Ίδιαίτερη σημασία είχε η μεταστροφή του Πρίγκηπος των Νταούρων Γαντιμούρ στην Όρθοδοξία, ο οποίος μετωνομάσθη Πέτρος, όπως επίσης και του πρεσβυτέρου υιού του Καταναΐ, ο οποίος έλαβε το όνομα Παύλος.

* * *

Την 10η Ιουλίου 1685, οι Κινέζοι έπιτέθηκαν εκ νέου με 15.000 στρατό στο Άλμπάζιν και έβαλαν φωτιά στα ξύλινα τείχη της πόλεως.

Μέσα στο Φρούριο του Άλμπάζιν υπήρχαν μόνο 450 Ρώσοι στρατιώτες με τρία κανόνια. Στάθηκε αδύνατο να σώσουν το Φρούριο και αναγκάσθηκαν να το εγκαταλείψουν παίρνοντας μαζί τους τα λάβαρα και τα ιερά κειμήλιά τους, μεταξύ των οποίων και την Εικόνα της Θεοτόκου του Άλμπάζιν.

Όμως η Ύπεραγία Θεοτόκος δεν εγκατέλειψε την εκλεκτή πόλη της. Σύντομα, αγγελιοφόροι έφεραν την είδησι, ότι οι Κινέ-

ζοι ξαφνικά ἐγκατέλειψαν τὸ Ἄλμπάζιν, βαδίζοντας βιαστικὰ ἡμέρα-νύκτα, χωρίς νὰ προλάβουν νὰ ἐκπληρώσουν τὴν διαταγὴ τοῦ Αὐτοκράτορός τους νὰ καταστρέψουν τὰ σπαρμένα χωράφια τῶν Ρώσων.

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, μὲ τὴν θαυματουργικὴ Της ἐπέμβασι, ὄχι μόνο κατεδίωξε τοὺς ἐχθροὺς, ἀλλὰ διεφύλαξε καὶ τὰ σπαρτά. **Τὸ** σιτάρι αὐτὸ ἦταν ἄρκετὸ γιὰ νὰ περάσουν οἱ κάτοικοι τοὺς ἐπόμενους δύσκολους χειμῶνες.

Τὴν 20ῆ Αὐγούστου 1685, οἱ Ρῶσοι ἐπέστρεψαν στὸ Ἄλμπάζιν.

Μετὰ ἀπὸ ἓνα χρόνο, οἱ Κινέζοι πολιορκήσαν ἐκ νέου τὸ Φρούριο.

Ἄρχισε ἡ πεντάμηνη ἡρωϊκὸς ἀντίστασις τοῦ Ἄλμπάζιν, ἡ ὁποία κατέχει ἔνδοξη θέσι στὴν Ρωσικὴ ἱστορία.

Τρεῖς φορές, τὸν Ἰούλιο, τὸν Σεπτέμβριο καὶ τὸν Ὀκτώβριο, τὸ Ἄλμπάζιν ἐδέχθη ἐπίθεσι ἀπὸ τὰ ἐχθρικὰ στρατεύματα. **Ἡ πόλις μόλις διεκρίνετο ἀπὸ τὸν καπνὸ καὶ τὶς φλόγες.** **Ὅμως**, καὶ τὶς τρεῖς φορές, ἡ Σκέπη τῆς Παναγίας μας ἔσωσε τοὺς κατοίκους ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς.

Τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1686, οἱ Κινέζοι ἀνεγνώρισαν τὴν ἀδυναμία τους καὶ ἡ πολιορκία τοῦ Ἄλμπάζιν ἔλαβε τέλος.

Διασώθηκαν μόνο 150 στρατιῶτες ἀπὸ τοὺς 826, οἱ ὁποῖοι πολέμοῦσαν. **Οἱ** δυνάμεις ἦσαν ἀνεπαρκεῖς γιὰ νὰ συνεχισθῇ ὁ πόλεμος μὲ τοὺς Κινέζους. **Τὸν Αὐγούστο τοῦ 1690**, οἱ τελευταῖοι Κοζάκοι μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Βασίλειο Σμιρεννικὸβ –ἐναν ἀπὸ

Ὁ ποταμὸς Ἀμούρ, ὁ ὁποῖος χωρίζει τὴν Ρωσία ἀπὸ τὴν Κίνα.

τοὺς ἥρωες τῆς πολιορκίας τοῦ Ἀλμπάζιν— ἐγκατέλειψαν τὸ Ἀλμπάζιν. *Ομως, οὔτε ἡ πόλις οὔτε ἡ Ἱερά Εἰκὼν ἔπεσαν στὰ χέρια τῶν κατακτητῶν. Ἡ Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου μεταφέρθηκε στὸ Σρετένσκ, μία πόλι πλησίον τοῦ ποταμοῦ Σίλκα, πλησίον τοῦ Ἀμούρ.

* * *

Μετὰ τὴν καταστροφὴ τοῦ Ἀλμπάζιν, ὁ Θεὸς προώριζε τοὺς κατοίκους του γιὰ μία ἄλλη διακονία, γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ κατάπαυσι τοῦ πολέμου βοήθησε στὴν ἐξάπλωσι τῆς Ὁρθοδοξίας στοὺς λαοὺς τῆς Ἄνω Ἀνατολῆς.

Στὰ χρόνια τοῦ πολέμου, περίπου 100 Κοζάκοι καὶ χωρικοὶ τοῦ Ἀλμπάζιν ἔπεσαν αἰχμάλωτοι καὶ μεταφέρθηκαν στὸ Πεκίνο. Ὁ Αὐτοκράτορας ἔδωσε ἐντολὴ νὰ διαθέσουν ἕναν ναὸ τῶν Βουδιστῶν στὴν πρωτεύουσα, γιὰ νὰ μετατραπῆ σὲ Ὁρθόδοξο Ναὸ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Σοφίας τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος ἐγκαινιάσθηκε τὸ 1695.

Σύντομα, τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ἔφερε καρπούς. Ἄρχισαν νὰ βαπτίζονται οἱ πρῶτοι Κινεζοὶ. Τὸ 1715 ἰδρύθηκε στὸ Πεκίνο Ρωσικὴ ἱεραποστολή, ἡ ὁποία ἐργάσθηκε μὲ ζῆλο γιὰ δύομισυ αἰῶνες περίπου.

Τὸ 1850, οἱ Ρῶσοι ἐγκαταστάθηκαν πάλι στὴν περιοχὴ τοῦ Ἀμούρ. Ἰδρύθηκε ἡ πόλη Νικολαίβεσκ καὶ ἄλλες πόλεις καὶ χωριά. Σὲ λίγα χρόνια ἐπανακτίσθηκε καὶ τὸ Ἀλμπάζιν. Τὸν Μάϊο τοῦ 1858, ἰδρύθηκε ἡ πόλις Μπλαγοβεστένσκ καὶ ἐτέθησαν τὰ

θεμέλια ἐνὸς Ναοῦ ἀφιερωμένου στὸν Εὐ-
αγγελισμό τῆς Θεοτόκου, εἰς μνήμην τῆς
πρώτης νίκης ἐναντίον τῶν Κινέζων τὸ
1652. **Οἱ** συμφωνίες τοῦ Ἀϊγούν (1858) καὶ
τοῦ Πεκίνου (1860) παρεχώρησαν ὀριστικά
τὸ Ἄμουρ καὶ τὶς ἐκτάσεις νοτίως αὐτοῦ
στὴν Ρωσία.

Τὸ 1868, ἡ Ἱερὰ Εἰκὼν τῆς Θεοτόκου
μεταφέρθηκε ἀπὸ τὸ Σρετένσκ στὸ Μπλα-
γοβεστένσκ. **Ο** Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Γουρίας καθιέρωσε νὰ ἐορ-
τάζεται ἡ Εἰκὼν ἐτησίως τὴν 9ῃ Μαρτίου, καὶ νὰ ἀναγινώσκων-
ται κάθε ἐβδομάδα οἱ Εἰκοσιτέσσερις Οἴκοι (Χαιρετισμοὶ) καὶ ἡ
Παράκλησις τῆς Θεοτόκου ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας.

* * *

Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1900, ξέσπασε ἡ ἐξέγερσις τῶν Μπόξερ (Boxer)
στὴν Κίνα. **Τὰ** Κινεζικὰ στρατεύματα ἔφθασαν μέχρι τὶς ὄχθες
τοῦ ποταμοῦ Ἄμουρ, ἔμπροσθεν τῆς πόλεως Μπλαγοβεστένσκ.
Ἐπὶ δώδεκα ἡμέρες, προσπαθοῦσαν νὰ πυρπολήσουν τὴν (φαι-
νομενικὰ) ἀνυπεράσπιστη πόλι. **Τὰ** χαμηλὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ
διευκόλυναν τὸ πέρασμα τοῦ ἐχθροῦ.

Ὅμως, στὸν Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐτελοῦντο ἀδιάκοπα ἱερᾶς
Ἀκολουθίες καὶ ἐψάλλοντο οἱ Χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου ἐνώπιον
τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας. **Ἡ** Σκέπη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅπως
καὶ παλαιότερα, ὑπῆρξε ἄμεση καὶ ἀποτελεσματική!

Οἱ ἐχθροὶ δὲν ἐτόλμησαν νὰ περάσουν τὸν ποταμὸ καὶ ἐστρά-
φησαν εἰς τὰ ὀπίσω. **Οἱ** ἴδιοι διηγοῦντο ὅτι, αὐτὲς τὶς ἡμέρες
ἔβλεπαν συχνὰ στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ Ἄμουρ νὰ περνᾷ «μία
φωτεινὴ Γυναίκα», ἡ Ὅποία τοὺς ἐνέπνεε «ἀκατανίκητο τρόμο»
καὶ καθιστοῦσε ἐντελῶς ἀνίσχυρα τὰ πυρὰ τῶν ὄπλων τους.

Τὴν 5ῃ Ὀκτωβρίου 1916, διὰ τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας τῆς Θεοτόκου
τοῦ Ἀλμπάζιν, εὐλογήθηκε ἡ σιδηροδρομικὴ γέφυρα τοῦ Ἄμουρ,
μὲ τὴν ὁποία ὠλοκληρώθηκε ἡ εἰκοσιπεντάχρονη κατασκευὴ
τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ποὺ διέσχισε ὅλη τὴν Σιβηρία.

Τὸ 1938, ἡ Ἱερὰ Εἰκὼν, ἡ Ὅποία εὐρίσκετο στὸ Ἐθνικὸ Λαογρα-
φικὸ Μουσεῖο τοῦ Ἄμουρ, μετεφέρθη στὴν Ρωσικὴ Ὁρθόδοξη
Ἐκκλησία καὶ ἐτοποθετήθη σὲ τιμητικὴ θέσι στὸν Καθεδρικὸ
Ναὸ τοῦ Μπλαγοβεστένσκ.

Περισσότερο ἀπὸ 400 χρόνια, ἡ θαυματουργὸς Εἰκὼν τῆς Θεο-
τόκου τοῦ Ἀλμπάζιν διαφυλάττει τὰ σύνορα τοῦ Ἄμουρ.

Ἦ Ὁ Ὀρθόδοξος λαὸς τιμᾷ Αὐτήν, ὄχι μόνο ὡς Προστάτιδα τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ καὶ ὡς Ἄρωγὸ τῶν μητέρων. Οἱ πιστὲς γυναῖκες προσεύχονται σὲ Αὐτήν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἐγκυμοσύνης καὶ τοῦ τοκετοῦ τους καὶ βρίσκουν βοήθεια.

«Ἡ Θεοτόκος χαρίζει στοὺς πιστοὺς ἄφθονα δῶρα ἰάσεων ἀπὸ τὴν ἀνεξάντλητη πηγὴ τῆς Ἁγίας Εἰκόνας τοῦ Ἄλμπάζιν».

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*

(*) Βλ. <https://azbyka.ru/days/ikona-slovo-plot-byst-albazinskaja-znamenie> καὶ ἄλλες ρωσικὲς πηγές. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.